

השבת

של רבי נחמן מברסלב

תתקכ"ח

בס"ד

כָּל מַה שְּׁמַתְגַּדֵּל וּמְתַפָּאֵר שֵׁם הַצְּדִיק יוֹתֵר מִתְגַּדֵּל וּמְתַפָּאֵר שֵׁם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּיוֹתֵר: (ק"ל מ"ב, סו)
טוב להגיד ולשיר **נְחֵם נְחֵם נְחֵם מְאוֹמֵן** לזכות לכל הישועות

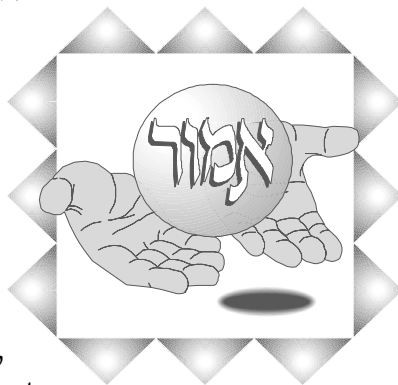
התורה כל ימי חייו בכל מה שיעבר עליו, שזהו עיקר הרחמנות על ישראל. כל הנלווים להצדיק האמת היושב על המשפט בראש השנה, בודאי יעלה אותם הצדיק אל הדעת דקדשה לחיי עולם, אפילו אם יש בהם פגמים וקלקולים רבים חס ושלוש, עם כל זה מאחר שמתגעגעים וחותרים לשוב אל ה' יתברך ולהתקרב אל האמת ודבקים ומתקרבים לצדיק האמת, על-כן גם הם בכלל צדיקים, כי הדבוק לטהור טהור. כי עיקר עסק הצדיק האמת הוא לקרב הרחוקים ורשעים גמורים בפרט בראש השנה הקדוש, על-כן עיקר סמיכתנו הוא רק על הצדיק הגדול היודע לעסוק בזה כראוי. עיקר זמן האספה והקבוץ של הצדיק האמת הוא בראש השנה, שמתקבצים ובאים אצלו בכדי להכלל בכלל הקבוץ הקדוש שעוסקין בהלימוד הקדוש של אמונה, שזה עיקר יסוד קיום כל התורה כלה.

(ספר ימי מוהר"ת חלק ב' - סימן מג-מד)

© ... אחר שבת ביום ראשון פרשת תרומה הוכחתי הרבה את אחד אודות מה ששמעתי עליו שעה קשר שם לנסוע וכי נגד רצון רבי יודיל נרו יאיר, ובעניין זה דברתי אחר כך גם עם בני הנעורים אחרים ואם לא באתי כי-אם בשביל זה גם כן היה ראוי לנסוע, ואי אפשר לבאר הכל כאן :

© בלילה השיך ליום שני עשה סעדה רבי שמואל בן רבי דב היושב בכפר יופקוביץ, ונסעתי אני ורבי יודל ושאר בני הנעורים לא הזמין ודברתי בדרך הרבה עם רבי יודל וסעדנו שם סעדת הערב ביום שני שבנו למדבדיבקה והיה בדעתי מיד לשוב לטשערין, אך הִכְרַחְתִּי להמתין על איזה אנשים עד יום שלישי ביום שלישי נסעתי ממעדוועדיווקא לטשערין ולוה אותי רבי לייב בן רבי חיקיל ושאר בני הנעורים ובן רבי אליהו לכפר נובסליץ משם רצוני לנסוע ללון בכפר סוביטוב, וכבר נסענו כלנו לשם, וחזרנו מאמצע הנהר שנקרש בלילה וחזרנו ובאנו לכפר הנ"ל לבית רבי אברהם ועשה סעדה גדולה עבורנו ואז דברתי הרבה עם העולם שהיו שם, עד שבאנו מתוך שיחתנו אל התורה על פסוק ואתחנן (לקוטי תנינא - ע"ח) שמדברת מאנשים פשוטים ושם עיקר התורה מעניין הדרך לארץ ישראל, ואמרת ליפניהם כל התורה באר היטב כפי מה שאני יודע בעזרת ה' יתברך, כפי ששמעתי בעצמי מפיו הקדוש אשר בכתב אי אפשר לבאר כל-כך, והחיייתי אותם מאד ועל ידי זה נתעוררתי מאד, וראיתי שגם זה רמז לי לנסוע לארץ-ישראל ואף-על-פי-כן עדיין לא נתחזק דעתי בשלמות, כי במדבדיבקה היה בדעתי לשוב לביתי גם אמרתי לפניהם אז התורה הנעור בלילה (לקוטי מוהר"ן - נ"ב), ועל ידי שעוררנו הריח הטוב והנורא של אלו שתי תורות נפלאות מרבנו זכרוננו לברכה נתן שמחה גדולה בלב כלנו, וישבנו אחר כך אל הסעדה בשמחה, והיינו שמחים שם וכל בני הנעורים שמחו מאד ברקודין ומחולות כראוי לשמח כשזוכין לשמע דברים נוראים כאלה שלא שמעתן און מעולם בבקר ביום רביעי נסע עמי רבי אברהם לאחיו לכפר סוביטוב, ובני הנעורים שלוו אותי נשארו שם בבית רבי אברהם ובאנו לר' לייב אחיו לכפר סוביטוב והתפללנו שם וסעדנו שם סעדת שחרית אחר כך נתנו לי מעות בכבוד, ונסע עמי רבי לייב עד טשערין וחזרתי ובאתי לטשערין ביום ד' פרשת תרומה בערך חצות היום והנה כבר פטרתי בעזרת השם יתברך הנסיעה שבסביבות אלו ואיני צריך לנסוע עוד כי אם לקרימינטשאק.

סיפור

שבת אמור

ובא השמש וטהר ... (ויקרא כ"ב, ז)
דעת לנבון נקל שזה הפסוק: ובא השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים, מרמזו על ביאת שמשו ביום האחרון בעת פטירתו שהוא בחינת ביאת השמש של כל ימי חייו שיש שעיקר גמר טהרתו יזכה רק אחר ביאת שמשו לגמרי, וכעין שאמרו רבותינו ז"ל (יומא דף פו) שיש כמה וכמה שאף על פי שעשו תשובה והיה להם יסורים עדיין תשובה ויום כפור ויסורין תולין עד יום המיתה שמכפר. ועל כן כל מי שהוא בבחינה זאת אם יפול חס ושלוש בדעתו מחמת זה שעובר עליו, לא יזכה גם אחר יום המיתה, שהוא אחר ביאת שמשו, לאכל מן הקדשים, כי בודאי הטמא לגמרי ולא טבל עדיין אין מועיל לו הערב שמש, רק זה שהתייגע כל ימיו בכל מה שעבר עליו והתחזק ברצון וטבל במקוה והתחיל בכל יום להיטהר עצמו וכו', אף על פי שלא עלתה בידו להיטהר בשלמות, אף על פי כן לית רעותא טבא דאתאביד [אין רצון טוב שנאבד], מכל שכן דבור טוב ומעשה טוב, עד שיזכה שישלם טהרתו אחר ביאת שמשו ביום האחרון, בבחינת ובא השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים שהוא חלקו הטוב לעולם הבא שיזכה אליו תכף אחר ביאת שמשו ולא יצטרך להתגלגל ולסבל מה שצריך לסבל מי שלא הכין את עצמו כלל בימי חייו, כי אז ביום האחרון מתקבצים כל מה שחטף טוב בזה העולם בכל יום ויום וכל רצון ורצון טוב שהיה לו בכל יום ויום כל ימי חייו, ורק זה הוא תקוותו והשאריתו לנצח. ואז ידע ויבין כל אחד ואחד החלוק שבין מי שהשתדל ורדף אחר התכלית ברצונות חזקים בכל יום אף על פי שלא זכה אליו בשלמות ובין מי שלא השתדל כלל. וכמו שכתוב (מלאכי ג) ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע וכו', שיהיה חלוק אפילו בין מי ששנה פרקו מאה פעמים למי ששנה פרקו מאה פעמים ואחד (חגיגה ט). מכל שכן וכל שכן בין המשתדל לאינו משתדל. והעיקר כפי התקרבותו לצדיקי אמת הנכללים בוקנים דקדשה העוסקים להעלות כל הנופלים והרחוקים מאד מאד ממקומם שהם לרצון עליון, אשרי שיאחו בהם. (לקוטי הלכות - השחר - אות מ"ב)

וכל זר לא יאכל קדש ... (ויקרא כ"ב, ז)

כל זמן שאין האדם זוכה לשבר את היצר הרע והמניעות והעיובים מעבודת השם יתברך עד שיזכה לעבודה תמה כראוי ולעשות מצות ומעשים טובים בשמחה בתכלית השלמות כראוי, שעל ידי זה זוכה לתקן המסדר והמיישב את המוחין ולהשיג על ידי זה את אור האין סוף בבחינת מטי ולא מטי. וכל זמן שלא זכה לזה, אזי אינו רשאי לכנס לשום השגה ולא לשום חקירה בידיעתו יתברך, כי עליו נאמר: "וכל זר לא יאכל קדש", וכל ההשגות הם אצלו בבחינת מה למעלה ומה למטה ובחינת במפלא ממך אל תדרש, ואם ירצה להתחכם בידיעת אלקותו יתברך ודרכיו הנפלאים על ידי חכמתו ושכלו בודאי יקלקל ויפגום הרבה ויוכל ליפול, חס ושלוש, בכפירות ואפיקורסות גדול, ועליו נאמר: "חכמתך ודעתך היא שובבתך", כי מאחר שלא זכה למעשים טובים ולא תקן המסדר והמיישב, על כן אין לו שום כלי עדיין לקבל הדעת הקדושה, על כן צריך לסמך רק על אמונה לבד, וליכך בעקבות אבותינו הקדושים ובעקבות הצדיקים אמתיים בלי שום חקירה כלל. (לקוטי הלכות - הלכות נפילת אפים ד', אות י' לפי אוצר היראה - אמונה, אות ט"ז)

(ל"ג בעומר)

עצות ותפילות
רבי שמעון בן יוחאי. הבטיח שלא תשתכח תורה מישראל על ידו. כמובא בדברי רבותינו, זכרונם לברכה (שבת קלח): כשכנסו רבותינו לכרם ביבנה אמרו: **עתידי תורה שתשתכח מישראל**. ואמר רבי שמעון בן יוחאי שלא תשתכח. שנאמר: **כי לא תשכח**

(ספר אפי הנחל ב' - מכתב ז', המשך)

מכתב
... עיקר התיקון שזוכין בראש השנה הוא על-ידי שמצטרפין אל הקבוץ של הצדיק האמת הנפלא שהוא עיקר הרועה האמתי שבו כלולים כל הרועים האמתיים שהיו בכל הדורות, העוסק תמיד לקבץ את ישראל כרועה עדרו והוא רחמן אמתי שמקבץ את נדחי ישראל שהם הרשעים גמורים הרחוקים מאד מאד מה' יתברך, להשיבם אל הקדשה, ומאיר בלב כל אחד בכל מקום שהוא שיתחזק איך שהוא לשוב מכל המקומות רעים שרוצים לדחותו לשם ולהצילו מעוונות, ולהכניס בו קיום

© לעתיד, יהיה כל העולם אנשי ברסלב !!!

לזכרון נצח מורינו ר' ישראל בער אודסר בן ר' אייזיק שלמה, זצ"ל

מפי זרעו. וכמבואר בזוהר (נשא קכד): **בהאי חבורא דאיהו ספר הזהר יפקון בה מן גלותא** [על ידי החיבור הזה, שהוא הספר הזהר, יצאו מן הגלות].

ועתה בוא וראה והבן, נפלאות נסתרות של תורתנו הקדושה. כי על כן סמך רבי שמעון בן יוחאי עצמו על זה הפסוק **כי לא תשכח מפי זרעו**. כי באמת בזה הפסוק בעצמו, מרומז ונסתר סוד הזה, שעל ידי זרעו של יוחאי, שהוא רבי שמעון בן יוחאי, על ידו לא תשכח התורה מישראל. כי סופי תיבות של זה הפסוק: **כי לא תשכח מפי זרעו**, הם אותיות **יוחאי**. וזה שמרומז ומגולה הפסוק: **כי לא תשכח מפי זרעו** - מפי זרעו דייקא; היינו מפי זרעו של זה בעצמו שהוא מרומז ונסתר בזה הפסוק, שהוא התנא יוחאי. כי על ידי זרעו של יוחאי שמרומז בזה הפסוק בסופי תיבות כנ"ל, שהוא רבי שמעון בן יוחאי, על ידו לא תשכח התורה. כי בזוהר דא יפקון מן גלותא כנ"ל.

ודע שסוד רבי שמעון בעצמו, הוא מרומז בפסוק אחר. כי דע כי התנא הקדוש רבי שמעון הוא בחינת (דניאל ד'): **עיר וקדיש מן שמיא נחית** - ראשי תיבות **שמעון** וכו' (מתוך הקדמת הספר קיצור לקוטי מוהר"ן).

... רבי שמעון בן יוחאי עיר וקדיש מן שמיא נחית, בוצינא קדישא, בוצינא עלאה, בוצינא רבא, בוצינא יקירא, אתם הבטחתם לישראל שלא תשכח התורה מישראל על ידכם, כי בזוהר דא יפקון מן גלותא. ואפילו בתוקף ההסתרה שבתוך הסתרה בעקבות משיחא באחרית הימים האלה, הבטחתם שאף על פי כן לא תשכח התורה מפי זרעו, כמו שכתוב: **ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל אשר עשה, ועתה השירה הזאת לפני לעד כי לא תשכח מפי זרעו.**

והנה עתה הגיעו הימים אשר אין לנו בהם חפץ, כי ארץ עלינו הגלות ומשך עלינו השעבוד, ובכל יום אנו הולכים ודלים, ומטה ידנו מאד **כי אזלת יד ואפס עצור ועיזב**. כי נאשרנו כיתומים ואין אב, ואין מי יעמוד בעדנו והנה בתוקף סוף הגלות המר הזה, וכבר התחיל להתנוצץ התנוצצות משיח מימי האלקי האר"י זצ"ל, ועמך בית ישראל משתוקקים ומתגעגעים מאד להשם יתברך, והכל חפצים ליראה את שמך בהשתוקקות נמרץ ונפלא אשר לא הייתה כזאת מימי קדם **הקיצוני ועודי עמד**, באתי עד קץ כל הדורות ועודי עמד עדין אנו אחוזים בך, ומשתוקקים לעבודתך בכלות הנפש.

אבל, אף על פי כן, גם גודל ריחוקנו ממך בעתים הללו הוא גם כן בלי שיעור, כי **טבענו ביון מצולה ואין מעמד באנו במעמקי מים ושיבולת שטפתנו** וראה את עמך ישראל מרודים מאד, אשר אי אפשר לבאר ולספר גודל התגרות הבעל דבר אשר התגרה בנו מאד, עד אשר הפיל אותנו מאד.

והנה אנכי בעיני מי אנכי לספר צרות ישראל, רק אתם לבד ידעתם את כל המעמד ומצב של ישראל באחרית הימים האלה.

אך, באתי לספר ולצעוק עלי ועל נפשי, על עוצם רחוקי מהשם יתברך, ועוצם פגמי ועוונותי הרבים ופשעי העצומים, **ועל אלה אני בוכיה עיני עיני יורדה מים**, כי איני יודע שום דרך איך להחזיר לי הכח דקדושה, ואיך לזכות לתשובה שלימה, ובאיזה דרך אתחיל לעזוב דרכי הרע ומחשבותי המגנות, ואיך ובמה אזכה לתקן קלקולים ופגמים כאלה לא **ידעתי נפשי, אנה אני בא**, אנה אוליך את חרפתי העצומה, אנה אברח, אנה אטמן מפני בשתי וכלימתי.

ואמר להרים כסוני ולגבעות נפלו עלי, אוי מה היה לי, אוי מה היה לי, **על כן אמרתי שעו מני אמרר בבכי**, אולי יחוס אולי ירחם, כי אין מעצור לה' להושיע גם אותי בעת הזאת, כי הרבה רוח והצלה לפניו, כמו שכתוב: **הן כל תוכל ולא יבצר ממך מזמה, ומי יאמר לך מה תעשה**. על כן באתי כעני בפתח, רש דל ואביון, נגוע ומעונה, מבלבל ומטורף עני וכואב, לצעוק ולצועק לפני הדרת קדושתכם.

... רבי רבי שמעון בן יוחאי, זכרו זאת ותשימו על לב, שזכינו בדורות הללו לשמוע נפלאות נוראות גדולתכם איך מרומז בתורה שעל ידכם לא תשכח התורה, כי הפסוק שהבאתם ראייה ממנו, שהוא כי לא תשכח מפי זרעו הוא סופי תבות **יוחאי**, ושמכם הקדוש בעצמו מרומז בפסוק **עיר וקדיש מן שמיא נחית** אשר אתם לבד יודעים סוד דברים האלה, אתם לבד יודעים גדולת ההבטחה שהבטחתם לישראל שהתורה לא תשכח מישראל על ידכם, ואיך משה רבינו עליו השלום נבא על זה בתורתו הקדושה מקודם.

על כן באתי להזכיר, נא רבותי הקדושים, חמלו עלי ואל תסתכלו על כל הרע שעשיתי מעודי עד היום הזה, במחשבה דבור ומעשה, אשר המריתי

אמרי אל ועצת עליון נאצתי אל תביטו במעשי הרעים, ואל תעשו עמי כחטאי, ואל אקוץ בעיניכם, על אשר זה כמה אשר מעוררים אותי באלפים ורבבות רמזים והתעוררות, ובכמה מיני עצות נכונות בכל יום ובכל עת, להתקרב להשם יתברך, ואני בעוצם קשיות עורפי קלקלתי ופגמתי בכל זה, ולא הטיתי אוזני ולבי לכל זה, חוסר עלי ואל תשיתו לב לכל זה, ואל יחר אפכם בי חלילה, רק תחשבו מחשבות עוד מעתה לבל אהיה נדחה מהשם יתברך ומכם חלילה.

כי עדיין **אין מעצור לה' להושיע** גם בעת הזאת כי אין לי שום כח עתה אלא בפי לבד, וגם זה מאתו יתברך אשר לא עזב חסדו ואמתו מעמי, ונתן כח ליעף כמוני, לדבר עתה מעט דברים האלה ועל זה תמכתי יתדותי, שתרחמו עלי ותעשו את אשר אזכה לשוב באמת להשם יתברך (ולבא לארץ ישראל מהרה בשלום, ולדבר כל זה ויותר מזה שם על ציון שלכם הקדוש). וה' הטוב ברחמי ישמע תפלתכם ויעזור ויגן ויושיע אותי ואת כל ישראל למענכם, ויחזירני בתשובה שלימה לפניו מהרה, ויאחזני ולא ירפני, ואל יעזבני ואל יטשני בשום אופן, עד שאזכה לשוב אליו באמת, ולהיות כרצוני הטוב מעתה ועד עולם, ולתקן בחיי את כל אשר פגמתי, בכח וזכות הצדיקים אמתיים, אשר עליהם לבד אני נשען לסדר דברי אלה לפניכם ולפני השם יתברך, בעל הרחמים יודע תעלומות.

ה' יגמור בעדי, ה' חסדך לעולם מעשי ידך אל תרף, הוציאה ממסגר נפשי להודות את שמך, בי יכתירו צדיקים כי תגמל עלי... (לקוטי תפילות א', מתוך תפילה מ"ז)

שיחות

(ר' ישראל אודסר, זצ"ל - המשך)

... זוג אחד היה להם ילדים הרבה, ואני לא היה לי על שבת, לא היה לי כסף, אף אחד לא נתן לי, ואחוזנו סבלנו, על-כל-פנים הילדים שלה התחילו למות, אז היא נתנה לי בכל יום שישי לפני הדלקת הנרות היא שלחה לי שמונה עשרה גרוש, והילדים הפסיקו למות, לא היה להם מחלה... אני ראיתי את זה, אז היה שמונה עשרה גרוש רכוש גדול, אני חשבתי: "פעם אחת היא נתנה", היא נתנה לי בכל יום שישי שמונה עשרה גרוש, כל הילדים חיו, עד היום...

...סוד, האבא לא ידע, בעלה לא ידע, שמונה עשרה גרוש בכל יום שישי? זה כסף, זה רכוש גדול, והיא עשתה זה בסוד גדול, רק אני והיא ידעו, ידענו, שאני מקבל שמונה עשרה גרוש בכל יום שישי לפני הדלקת הנרות, הפסיקו למות, הפסיקו המחלות והפסיקו למות.

...שלחה לי בכל יום שישי לפני הדלקת הנרות עם הילדים שלה, שלחה לי שמונה עשרה גרוש, ונפסקו, כל הילדים לא חלו ולא מתו, זה נפסק, אני לא מספר מעשה שהם סיפרו לי, זה מעשה שהיה אצלי...

...זה ירפא הכל, התמצית של תה 'ויסוצקי', מה אפשר לה לפחוד? זה ירפא כל הכוויות תכף ומיד... זה תכף יתרפא רפואה שלימה כאילו לא היה כלום... הכווייה תכף תעבור ויהיה רפואה שלימה... אני רוצה לנסוע לירושלים ולהגיע לרופאים לדבר אתם, יעשו ניסיון ויראו שזה מרפא תכף כל הכווייה, זה מעשה השם, נס נפלא ונורא... ואני רוצה למסור נפשי בשביל לנסוע לירושלים לרופאים... זה מן השמים, זה רפואה מן השמים, אם לא היא תמות ככל... יכולים להחיות את זה כאילו לא היה כלום, חבל על כל רגע... ייסורים כאלה... זה תכף יתרפא...

...צריכים לפרסם את זה, וכל אחד ידע שזה רפואה לכווייה... בטבריה היה רופא גדול, והוא בכווייה היה מומחה גדול, והוא צחק מזה, אז אני הלכתי אליו ואמרתי לו, והוא ניסה, ותכף היה שינוי לטובה, שינוי גדול. הביאו את החולה להרפוא, הוא אמר: "מי הרופא?", אז אמרו: "זה אי אפשר, זה רופא כזה", אז הוא עשה זה, והחולה נעשה בריא לגמרי... התמצית של התה 'ויסוצקי', יניחו על הפצעים, על מקום של הכווייה, ויראו שתכף הכווייה תעבור... גיוואלד, גיוואלד, גיוואלד, תכף יתרפא, תכף ישתנה, כולם יראו...

אחינו בית ישראל,

'אין עניות אלא מן הדעת'

עזרו נא להפיץ את דעת הצדיק - השבון דואר 7-2255-89